

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/249/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714215884
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6714215884.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v spore žalobcu: F. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XX, XXX XX M. M., zast. JUDr. Jaroslav Klátik, advokát, Havranské 11, Banská Bystrica proti žalovanému: J. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX Z., zast. Mgr. Ianko Troiak, advokát, so sídlom Dukelských hrdinov 34, Zvolen, v konaní o zaplatenie 2.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2 000 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 17.6.2015 až do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalobca má proti žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v celom rozsahu vo výške, ako bude rozhodnuté osobitným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12.11.2014 domáhal toho, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.000,- €, s príslušenstvom, ako aj trovami konania, pričom vo svojej žalobe žalobca uviedol:

„Navrhovateľ ako veriteľ uzatvoril dňa 6. 11. 2013 s odporcom ako dlžníkom podľa § 657 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov zo strany veriteľa dlžníkovi vo výške 2 000,- Eur na dobu maximálne 14 kalendárnych dní a záväzok dlžníka po dohodnutej dobe peniaze vrátiť. Zmluva bola uzatvorená ústne, pričom pôžička bola poskytnutá bezúročne. Peniaze boli odovzdané dňa 6. 11. 2013 hotovostným vkladom v banke v Slovenskej sporiteľni, a.s., na účet dlžníka č. 404188716/0900, čo potvrdzujeme priloženým potvrdením z banky. Odporca mal teda finančné prostriedky vrátiť najneskôr do 20. 11. 2013. Odporca finančné prostriedky, t. j. peniaze nevrátil do 20. 11. 2013, preto začal navrhovateľ kontaktovať dlžníka, či už ústne alebo telefonicky, aby mu peniaze vrátil. Podľa ústnej dohody mal peniaze dlžník vrátiť buď hotovostne alebo bezhotovostným príkazom na účet navrhovateľa. Ako už je uvedené, navrhovateľ niekoľkokrát kontaktoval odporcu za účelom vrátenia požičaných peňazí, avšak bezúspešne. Odporca sa pod rôznymi príslubmi vyhýbal plneniu, na ktoré sa zaviazal. Navrhovateľovi po roku bezúspešného domáhania sa svojich finančných prostriedkov došla trepezlivosť, a preto sa rozhodol domáhať svojich práv súdnou cestou.

Odporca, hoci si je vedomý svojho dlhu voči navrhovateľovi, dlhované peniaze do dnešného dňa nevrátil. Medzi účastníkmi konania došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pôžičke a k reálnemu odovzdaniu peňazí, čo sme preukázali, a preto navrhujeme, aby súd rozhodol tak ako je uvedené v záverečnom petite tohto podania.

Keďže odporca svoj dlh neplnil riadne a včas, dostal sa týmto do omeškania. So zaplatením svojho dlhu je odporca v omeškaní počnúc dňom 21.11.2013, preto má navrhovateľ nárok aj na 5,25 % úrok z omeškania zo sumy 2 000,- € odo dňa 21.11.2013 až do 10.6.2014, na 5,15 % úrok z omeškania zo sumy 2000,- € odo dňa 11.6.2014 až do 9.9.2014 a na 5,05 % úrok z omeškania zo sumy 2000,- € odo dňa 10.9.2014 až do zaplatenia.“

2. Okresný súd Zvolen v zmysle žaloby žalobcu vydal platobný rozkaz pod č. k. 7Ro/250/2014-13 dňa 19.01.2015.

3. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej 15 dňovej lehote odpor, v ktorom uviedol:

„Uplatňovaný nárok navrhovateľa v celom rozsahu neuznáva z dôvodu, že s navrhovateľom ako s veriteľom nikdy neuzatvoril žiadnu zmluvu o pôžičke, naopak bol to práve navrhovateľ, ktorý si od odporcu požičiaval finančné prostriedky a doklad o hotovostnom vklade na účet odporcu svedčí o čiastočnom vrátení pôžičky zo strany navrhovateľa ako dlžníka odporcovi ako veriteľovi. Návrh navrhovateľa je vykonštruovaný a nezakladá sa na pravde.

Odporca preto navrhuje, aby súd napadnutý platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil, nariadil pojednávanie, kde by súd po vykonaní dokazovania návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a uložil navrhovateľovi zaplatiť odporcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia tak, ako tieto budú vyčíslené v konaní.“

4. Okresný súd Zvolen rozsudkom zo dňa 4.8.2016 žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má právo na plnú náhradu trov konania, pričom súd vykonal dokazovanie, oboznámením sa s prednesom právnych zástupcov strán, výsluchom žalobcu, výsluchom žalovaného, výsluchom svedkyne Nikoly Ladikovej, ako aj oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi.

5. Okresný súd v odôvodnení tohto rozsudku okrem iného uviedol:

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní hodnoverným spôsobom nepreukázal skutkové tvrdenia opísané v žalobnom návrhu, a preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. V konaní síce bolo preukázané, že žalobca dňa 06.11.2013 vložil na účet žalovaného sumu 2.000 € s tým, že túto skutočnosť samotný žalovaný nepopieral, popieral však tú skutočnosť, že sa jednalo o pôžičku zo strany žalobcu jemu, a naopak tvrdil, že sa jednalo o vrátenie pôžičky, ktorú poskytol naopak žalovaný žalobcovi. Súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že samotný žalovaný produkoval v konaní nesporné dôkazy, ktoré žalobca nerozporoval, že samotný žalobca vkladal na účet žalovaného aj ďalšie sumy, a to dňa 27.09.2013 2.400 €, dňa 15.10.2013 sumu 2.000 €, dňa 29.10.2013 sumu 2.000 €, dňa 14.11.2013 sumu 2.000 €. Ďalej súd poukazuje na tú skutočnosť, že samotný žalobca produkoval po podaní žaloby ďalšie dôkazy, z ktorých vyplynulo, že dňa 03.09.2013 prevzal žalovaný od žalobcu sumu 3.000 € a dňa 20.09.2013 prevzal žalovaný od žalobcu sumu 1.600 €. Z vyššie uvedených dôkazov teda vyplynulo, že dokopy prevzal žalovaný od žalobcu celkovú sumu 15.000 €. Tu súd poukazuje, že žalobca na prvom pojednávaní konanom dňa 25.01.2016 sa pred súdom jednoznačne vyjadril, že on požičal žalovanému len sumu 2.000 €, ktorá je predmetom tohto konania a tak isto sa vyjadril, že od žalovaného si nikdy predtým žiadnu sumu nepožičal, až následne žalobca začal tvrdiť, že požičal žalovanému finančné prostriedky na viackrát a dokonca tvrdil, že žalovaný mu doteraz žiadnu sumu nevrátil.

Súd poukazuje na zákonné znenie § 191 ods. 1 CSP, podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že čo sa týka tvrdení žalobcu, že požičiaval finančné prostriedky žalovanému na viackrát, tak súd v súvislosti vyhodnotenia dôkazov v ich vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že súdu chýba logické vysvetlenie z akého dôvodu vkladal samotný žalobca na účet žalovaného dňa 14.11.2013 ďalšiu sumu vo výške 2.000 €, keď samotný žalobca tvrdil, že požičal finančné prostriedky žalovanému na 14 dní dňa 06.11.2013, a to len na krátky čas. Podľa názoru súdu tvrdenia žalovaného o tom, že on požičiaval finančné prostriedky s poukazom na vyššie uvedené listinné dôkazy ohľadne toho, že samotný žalovaný prevzal finančné prostriedky od žalobcu na viackrát, súd sa priklonil k tomu názoru, že žalobca nepreukázal, žeby dňa 06.11.2013 vkladom na účet žalovaného vo výške 2.000 € požičal finančné prostriedky žalovanému, keďže toto bolo vyvrátené nespornými ďalšími vkladmi zo strany žalobcu žalovanému, o čom však žalobca v písomnej žalobe nič neuvádzal. Tak isto je nelogické konanie svedkyne Nikoly Ladikovej, ktorá napriek tomu vedela podľa jej tvrdení, že žalovaný nevracia žalobcovi finančné prostriedky a napriek

tomu mu ona podľa jej tvrdení sama požičala sumu vo výške 2.000 €, a to dňa 19.11.2013, čo je tiež po pôžičke, ktorú uvádza žalobca zo dňa 06.11.2013. Keďže podľa názoru súdu žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal aj tie ďalšie vklady na účet žalovaného, pričom samotný žalobca nemal prehľad, akú sumu vlastne podľa jeho tvrdení požičal žalovanému, súd ustálil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne skutočností, žeby skutočne dňa 06.11.2013 zapožičal finančnú hotovosť v sume 2.000 € žalovanému s dátumom splatnosti do 14 dní a z týchto dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

6. Proti rozsudku Okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 12Co/150/2017-108 zo dňa 31.1.2018 rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení okrem iného uviedol:

Ako už bolo uvedené, žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia istiny z titulu ústnej zmluvy o pôžičke, pričom nesporne preukázal, že dňa 6. 11. 2013 vložil na účet žalovaného sumu 2.000,- Eur. Súd prvej inštancie napriek uvedenej a preukázanej skutočnosti rozhodol s poukazom na tvrdenia žalovaného ako aj listinné dôkazy (ktorými boli výpisy z bankového účtu žalovaného preukazujúce, že žalobca vkladal na jeho účet viac krát rôzne finančné čiastky), prekvapivo vo veci v neprospech žalobcu, ktorý dôkazné bremeno ohľadne poukázania sumy 2.000,- Eur na účet žalovaného uniesol. Prvoinštančný súd sa náležite nezaoberal tým, či došlo medzi stranami sporu ku uzavretiu zmluvy o pôžičke, a za predpokladu nepreukázania uzavretia predmetnej zmluvy, sa nezaoberal tým, či nejde o nárok žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. V súvislosti s ďalšími vkladmi žalobcu na účet žalovaného odvolací súd uvádza, že tieto nemajú žiadnu súvislosť s nárokom žalobcu, ide o samostatné nároky vyplývajúce z iných doposiaľ neozrejmých vzťahov medzi žalobcom a žalovaným. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti aj argumenty žalobcu ohľadne ďalších konaní vedených na Okresnom súde Zvolen proti žalovanému, s rovnakým právnym nárokom.

Po oboznámení sa s prejednávanou vecou odvolací súd konštatuje, že zo strany prvoinštančného súdu došlo k predčasnému záveru o nedôvodnosti nároku žalobcu.

Prvoinštančný súd sa v ďalšom konaní bude dôsledným spôsobom zaoberať otázkou či medzi stranami sporu došlo k platnému uzavretiu zo zmluvy o pôžičke, čo bolo jej predmetom, z akého dôvodu a titulu poskytol žalobca žalovanému na jeho účet sumu 2.000,- Eur. Ohľadne tvrdení žalovaného, že práve on požičiaval žalobcovi finančné prostriedky, je potrebné sa v tomto smere zaoberať podstatnou okolnosťou, či žalovaný disponoval finančnými prostriedkami pre účely ich požičania žalobcovi, ich výškou a pôvodom ich nadobudnutia.

Z uvedených dôvodov preto neostávala odvolaciemu súdu iná možnosť ako odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude postupovať vo vyššie naznačenom smere, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (391 ods. 2 CSP).

9. Po zrušení rozsudku uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, Okresný súd Zvolen vykonal dokazovanie, oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu žalobcu, s prednesom žalobcu, s prednesom žalovaného, s prednesom právneho zástupcu žalovaného, oboznámením sa s výsluchom svedkyne Nikoly Ladikovej, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, pričom súd zistil tento skutkový stav:

10. Súd z prednesu právneho zástupcu žalobcu zistil, že sa pridriavajú písomne podanej žaloby a majú za to, že v konaní bolo preukázané, že dňa 6.11.2013 žalobca vložil sumu 2 000 € na účet žalovaného a došlo k uzavretiu Zmluvy o pôžičke. K požičaniu finančných prostriedkov došlo na základe uzavretej ústnej dohody medzi žalobcom a žalovaným. Z tohto dôvodu žiadali žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

11. Súd z prednesu žalobcu zistil, že so žalovaným sa spoznal a po zoznámení sa s ním, na základe ďalšieho vývoja ich vzťahu sa začali navštevovať a to v tom zmysle, že keď on mal cestu okolo Krupiny, tak ho navštívili na jeho adrese, kde býva. On vyhodnotil túto situáciu tak, že sa proste začali kamarátiť a

pri ich vzájomných stretnutiach došlo k ústnej dohode, že by žalovanému zapožičal finančné prostriedky vo výške 2 000 €. K veci uviedol, že v rámci tejto ústnej dohody bolo medzi nimi dohodnuté, že mu zapožičia finančnú hotovosť 2 000 €, pokiaľ sa pamätal, dôvodom, prečo si chcel žalovaný od neho požičať tieto finančné prostriedky, že mal záujem kúpiť niečo, pokiaľ vie, pozemok alebo niečo podobné a povedal mu, že tieto finančné prostriedky mu vráti do dvoch týždňov. K veci uviedol, že predmetom ústnej dohody bola tá skutočnosť, že od momentu, ako žalovanému zapožičia sumu 2 000 € tak mu tieto finančné prostriedky vráti do dvoch týždňov. Predmetné finančné prostriedky vo výške 2 000 € žalovanému zapožičal vkladom na účet s tým, že finančné prostriedky vo výške 2 000 € vložil na jeho účet dňa 6.11.2013 a číslo účtu mu dal žalovaný na tom stretnutí v Krupine. Následne po uplynutí dvoch týždňov žalovanému avizoval, aby mu tieto finančné prostriedky vrátil a on reagoval na to tým spôsobom, že sa to pokúsi vrátiť, pričom doteraz mu tieto finančné prostriedky nevrátil. K veci uviedol, že čo sa týka doterajšej obrany žalovaného, ktorý začal tvrdiť že naopak on mu požičiaval finančné prostriedky, tak žalobca toto poprel a toto nie je pravda a je pravda, že on požičiaval finančné prostriedky žalovanému na viac krát titulom iných zmluvných vzťahov medzi nimi. Žalobca si stál za tým. K veci ďalej uviedol, že čo sa týka tohto zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom tohto konania, tak tvrdil, že došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke medzi ním, ako veriteľom a žalovaným, ako dlžníkom a on tieto finančné prostriedky vo výške 2 000 € vložil na jeho účet dňa 6.11.2013 a mal za to, že do dvoch týždňov od tohto dátumu mu je ich žalovaný povinný vrátiť. Žalovaný tak doteraz neurobil. Z týchto dôvodov trvá v plnom rozsahu na podanej žalobe. Žalobca ďalej k veci uviedol, že požičiaval finančné prostriedky žalovanému opakovane, pričom nevedel uviesť, akú celkovú sumu mu zapožičal. Žalobca k veci uviedol, že čo sa týka pôvodu finančných prostriedkov, tak on finančné prostriedky má, zarába a zarába aj jeho priateľka Nikola Ladiková. Žalobca ďalej k veci uviedol, že svedkom dohody o tom, že žalobca uzatvoril ústnu dohodu so žalovaným o poskytnutí finančnej pôžičky vo výške 2 000 € bola jeho priateľka Nikola Ladiková.

12. Súd z prednesu právneho zástupcu žalovaného zistil, že žalovaný, tak ako v predchádzajúcich vyjadreniach opakovane odmieta uzatvorenie akejkoľvek zmluvy o pôžičke zo strany žalobcu na jeho účet, to znamená, nikdy si od žalobcu on osobne nepožičiaval žiadne finančné prostriedky, finančné prostriedky nepotreboval, nakoľko pokiaľ by aj kupoval pozemok, ktorý následne kúpil až v roku 2016 od Mesta Krupina, na odkúpenie tohto pozemku finančné prostriedky oni v rodine mali, nakoľko po jeho tete, ktorá závetom odkázala manželke žalovaného sumu vo výške 3 000 \$ a 290 000 Kčs. Tieto zdedila manželka žalovaného pred tým, ako malo dôjsť k údajnej zmluve o pôžičke, bolo to v roku 2010. Finančné prostriedky mali odložené doma, čiže žiadnu sumu 2 000 € nepotreboval, aby mohol kúpiť nejaký pozemok. Tak isto pred uzatvorením údajnej zmluvy o pôžičke v roku 2010 zomrela žalovanému svokra, po ktorej zdedili byt a tento bol odpredaný, čiže finančných prostriedkov ako rodina mali dostatok. Čo sa týka predmetného pozemku, ktorý sa odkupoval od Mesta, nebol to žiadny nejaký lukratívny pozemok, že by táto suma presahovala zdedené finančné prostriedky, tento pozemok bol len ležiaci vedľa ich rodinného domu, nešlo o nejaký zásadne veľký pozemok. Tá suma bola smiešna oproti tomu, akými finančnými prostriedkami disponovali. Práve zo strany žalobcu, keďže ich dokopy skontaktoval ich spoločný známi pán Mazánek, ktorý bohužiaľ zomrel a nevie teraz už samozrejme nijako potvrdiť celý ten vzťah od samého začiatku, lebo on ich dal vlastne dokopy. Tento pán Mazánek vedel o tom, že žalovaný disponuje finančnými prostriedkami práve pre tieto udalosti, ktoré sa stali v jeho rodine a teda, že má hotovosť, s ktorou vie prípadne pomôcť, skontaktoval žalovaného so žalobcom a práve zo strany žalobcu tam išlo o požičiavanie finančných prostriedkov. Žalovaný samozrejme chcel byť opatrný a finančné prostriedky požičiaval len v nižších sumách a na krátke obdobie, aby si bol istý, že sa mu tieto finančné prostriedky vrátia. Účel, na čo si ich žalobca od neho požičiaval nevie, opakovalo sa to do určitého času, keď žalovaný už potom prestal poskytovať finančné prostriedky, resp. už odmietol ďalej poskytovať finančné prostriedky, žalobca pravdepodobne z nejakej pomsty, alebo z čoho, začal mu vyvolávať, že súrne potrebuje nejaké finančné prostriedky a oni sa na tom nedohodli. Potom ich spoločný známy pán Mazánek zomrel, pričom táto osoba by mohla potvrdiť tieto skutočnosti a následne potom žalobca začal podávať žaloby o vrátenie finančných prostriedkov, na ktoré jeho klient jednoznačne prehlasuje, že nemá nárok, nakoľko tieto finančné prostriedky si nikdy za nijakých okolností a za žiadnym účelom nepožičiaval, nakoľko nepotreboval finančné prostriedky. Čo sa týka tých dedičských konaní, pokiaľ by súd potreboval, tak finančné prostriedky vedia preukázať týmito dedičskými konaniami, bohužiaľ právny zástupca žalovaného nemal čísla týchto dedičských konaní, ale vedel by to doplniť v krátkom čase, aby sa pripojili prípadne dedičské spisy, kde bude jednoznačné, že manželka žalovaného zdedila finančné prostriedky v dostatočnej výške, buď v roku 2010 alebo v roku 2011, keď skončili tieto dedičské konania a

týmito dedičskými konaniami by preukázali, že žalovaný mohol disponovať finančnými prostriedkami na to, aby ich požičiaval žalobcovi. Z vyššie uvádzaných dôvodov žiadali žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

13. Súd z prednesu žalovaného na prvom pojednávaní, konanom dňa 25.1.2016 zistil, že on sa zoznámil so žalobcom cez ich spoločného známeho Vladimíra Mazáneka, ktorý v súčasnosti už nežije a bolo to približne pred 3 až 3,5 rokmi. Ich vzťahy so žalobcom pokračovali tým spôsobom, že keď žalobca niekedy bol blízko Krupiny, tak sa stretli. K veci uviedol, že on prvýkrát požičal finančné prostriedky žalobcovi niekedy koncom leta, resp. začiatkom jesene r. 2013. K veci ďalej uviedol, že prvýkrát o tom, že si žalobca chce od neho požičať peniaze, mu povedal ten ich spoločný známy, ktorý ich zoznámil a následne mu to predniesol aj žalobca. Žalovaný sa nezaujímal na aké účely potrebuje finančné prostriedky a prvýkrát mu finančné prostriedky odovzdal u neho doma vo výške okolo 2.000 €, presne sa už nepamätal, a to z ruku do ruky. Je pravda, že tieto finančné prostriedky mu odovzdal bez akéhokoľvek papiera a on za záruku považoval toho ich spoločného známeho. Dohodli sa na tom, že tieto finančné prostriedky mu žalobca vráti približne do 2 - 3 týždňov s tým, že žalobca toto aj urobil a finančné prostriedky mu vrátil a poslal mu ich na jeho účet. Následne sa situácia zopakovala tým istým spôsobom a žalovaný mu približne takúto sumu požičiaval zas približne 4 až 5krát a žalobca si pre peniaze stále prišiel osobne a peniaze mu potom vrátil tým spôsobom, že ich vložil na jeho účet, takže pravda je taká, že on požičiaval finančné prostriedky žalobcovi a pravda je tiež taká, že v súčasnosti už mu žalobca všetky požičané finančné prostriedky aj vrátil a nedlhuje mu žiadnu sumu. Je pravda, že žalobca mu vložil na jeho účet sumu 2.000 € dňa 06.11.2013, avšak z dôvodu vrátenia finančných prostriedkov jemu. Žalovaný ďalej k veci uviedol, že on dokonca aj po tomto termíne mu požičal ďalšie finančné prostriedky, ktoré mu žalobca vrátil. Následne žalobca znova požadoval, aby mu požičal nejaké finančné prostriedky, avšak žalovaný už mal nejaké ďalšie finančné výdavky a tieto finančné prostriedky mu už odmietol požičať s tým, že žalobcovi sa to nepáčilo. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

14. Súd z výsluchu svedkyne Nikoly Ladikovej na pojednávaní, konanom dňa 4.8.2016 zistil, že žalobca je jej priateľom, s ktorým žije v spoločnej domácnosti. K veci uviedla, že pozná aj žalovaného cez žalobcu, nakoľko sa so žalovaným stretla približne trikrát. K veci uviedla, že žalobca ju informoval, že má známeho v Krupine a za tým účelom ho išli pozrieť do jeho rodinného domu do Krupiny. Svedkyňa sa nepamätala, kedy to bolo, bolo to pred pár rokmi, nevedela uviesť presný dátum. Pri prvej debате sa bavili o normálnych veciach, napr. sa pamätala, že žalovaný uvádzal, že v tom čase si vybavuje dôchodok, na čo potrebuje strašne veľa papierov. Tak isto vtedy uviedol, že pri svojom dome si chce stavať alebo opravovať garáž, na čo by potreboval nejaké finančné prostriedky. Svedkyňa k veci uviedla, že v ten deň alebo pri ďalšej návšteve žalobca zapožičal finančné prostriedky žalovanému, o čom aj ona spísala papier. Jedná sa o listinný dôkaz prevzatie peňazí. Za jej prítomnosti došlo k tomu, že žalobca odovzdal predmetnú finančnú hotovosť, ktorá je uvedená v tomto listinnom dôkaze žalovanému s tým, že žalovaný bol rád. Svedkyňa uviedla, že na návšteve u žalovaného v Krupine aj so žalobcom bola približne trikrát. Potom sa dozvedela, že predmetná garáž je aj postavená a dokonca raz finančné prostriedky poslala žalovanému aj ona, o čom predložila súdu na nahliadnutie listinný dôkaz, z ktorého vyplynulo, že vykonala vklad v hotovosti vo výške 2.000 € dňa 19.11.2013 v prospech účtu žalovaného. K veci ďalej uviedla, že dňa 19.11.2013 žalovaný zavolať na mobilný telefón jej priateľa, t. j. žalobcu, ktorý si však tento mobilný telefón zabudol doma. Keďže svedkyňa býva so žalobcom v spoločnej domácnosti, zdvihla telefón a začala sa so žalovaným rozprávať a žalovaný ju požiadal o poskytnutie pôžičky vo výške 2.000 € na ďalší materiál na stavbu. Najskôr svedkyňa veľmi nechcela, ale zavolať jej znova a potom ju už prehovoril a bolo to v ten istý deň a následne vložila na jeho účet sumu 2.000 € s tým, že tieto finančné prostriedky požičiavala žalovanému ona a dohodli sa, že jej ich vráti, keď bude mať. Je pravda, že žalobcovi o tejto pôžičke nepovedala ani slovo, nakoľko je pravda, že ona predtým žalobcu presviedčala o tom, aby žalovanému neposielal žiadne finančné prostriedky z dôvodu, že či mu ich potom vráti. Napriek tomu svedkyňa urobila to, čo urobila. Svedkyňa doteraz neurobila žiadne úkony k tomu, aby vymáhala predmetné finančné prostriedky od žalovaného.

15. Súd z listinného dôkazu z čl. 4 „hotovostného vkladu“ zistil, že toto potvrdenie je od Slovenskej sporiteľne, a.s. Banská Bystrica zo dňa 6.11.2013. Z tohto potvrdenia vyplýva, že dňa 6.11.2013 bola vložená na číslo účtu 404188716/0900 suma 2 000 € od žalobcu. Túto skutočnosť nepopieral ani žalovaný.

16. Súd z ďalšieho výpisu z bankového účtu žalovaného zistil, že dňa 27.9.2013 vložil na jeho účet žalobca sumu 2 400 €. Súd ďalej z tohto výpisu z účtu zistil, že dňa 15.10.2013 vložil žalobca na

účet žalovaného sumu 2 000 €. Súd ďalej z tohto výpisu zistil, že žalobca vložil na účet žalovaného dňa 29.10.2013 sumu 2 000 €. Súd ďalej z výpisu z účtu zistil, že dňa 14.11.2013 vložil žalobca na účet žalovaného sumu 2 000 €. Všetky tieto vklady boli robené v hotovosti. Napokon súd z tohto účtu žalovaného zistil, že dňa 19.11.2013 na jeho účet vložila svedkyňa Nikola Ladiková sumu 2 000 €. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že čo sa týka týchto listinných dôkazov, tak žalobca ani svedkyňa nepopreli, že boli urobené vyššie uvedené vklady na účet žalovaného.

17. Súd z listinného dôkazu z čl. 50 spisu zistil, že v tomto listinnom dôkaze je uvedené:
Pôžička, prijímateľ: Ondrej Mokoš 24.4.66, bytom Krupina, Kalinčiakova 36, 20.9.2013, dňa prevzal: 1 600 €, od Jaroslava Ladiku, Sládkovičova 40, Banská Bystrica, 5.5.1974, súhlasí s mesačným úrokom, prijímateľ - podpis, odovzdal - podpis.

18. Súd z ďalšieho listinného dôkazu zistil, že tento je označený ako „prevzatie peňazí!“
Meno: Mokoš Ondrej
Bytom: Železničná 885/18, Krupina
Rodné číslo: 660424/7276
Č.OP: SY 487 601
Dňa: 3.9.2013
Prevzal od Jaroslava Ladiku 5.5.1974 sumu 3 000 € do 6.9.2013. Nachádza sa tu preberajúci - podpis, odovzdávajúci - podpis. Tento listinný dôkaz sa nachádza na čl. 51 spisu.

19. Súd z predloženého listinného dôkazu zistil, že žalobca predložil súdu fotokópiu občianskeho preukazu žalovaného a to z prvej aj z druhej strany, pričom podľa tvrdení žalobcu, žalovaný mu umožnil, aby si tento občiansky preukaz prefotil priamo do jeho mobilného telefónu z dôvodu, aby mu dôveroval.

20. Právny zástupca žalobcu na záver k veci uviedol, že sa pridriavajú doterajších vyjadrení a žiadajú žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

21. Súd zo záverečného prednesu právneho zástupcu žalovaného zistil, že žiadajú žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Tvrdil, že sú tu rozpory v dôkazoch, napr. svedkyňa Ladiková v inom konaní pred tunajším súdom vypovedala inak, ako v tomto konaní.

22. Žiadna zo strán vo veci nenavrhol doplniť dokazovanie.

23. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

24. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

25. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

27. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

28. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

29. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5% bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

33. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

34. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

35. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

36. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní nesporne preukázal, že dňa 6.11.2013 vložil na účet žalovaného sumu 2 000 €. Súd však dospel k záveru, že žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal, že došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke medzi ním a žalovaným za tých podmienok, že žalobca poskytne žalovanému pôžičku vo výške 2 000 € s lehotou splatnosti do dvoch týždňov od poskytnutia finančných prostriedkov, pričom súd tu poukazuje, že na túto skutočnosť okrem svojej výpovede žalobca neprodukoval žiadny dôkaz, že by došlo k uzavretiu vyššie uvedenej zmluvy o pôžičke za tých podmienok, ako to žalobca uvádzal. Podľa názoru súdu teda žalobca nepreukázal uzavretie predmetnej zmluvy, avšak podľa názoru súdu v predmetnom prípade sa jedná o nárok žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, keďže v konaní nesporne bolo preukázané, že dňa 6.11.2013 žalobca vložil na účet žalovaného sumu 2 000 €. V danom prípade podľa názoru súdu sa jedná o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré vzniklo plnením bez právneho dôvodu, nakoľko zas naopak podľa názoru súdu, žalovaný nepreukázal tie okolnosti, ktoré uvádzal vo svojej obrane, že naopak žalobca si požičiaval od neho finančné prostriedky a vkladom na jeho účet dňa 6.11.2013 mu tieto finančné prostriedky vracal, pričom podľa názoru súdu žalovaný neprodukoval na tieto jeho skutkové tvrdenia žiadne dôkazy. Ani bližšie tieto skutkové tvrdenia nerozviadol ohľadom toho, za akých okolností, kedy a za akých podmienok došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke medzi žalovaným, ako veriteľom a žalobcom, ako dlžníkom. Tak isto súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný hodnoverným spôsobom nepreukázal ani tú skutočnosť, či disponoval finančnými prostriedkami pre účely ich požičiavania žalobcovi, ich výškou a pôvodom ich nadobudnutia, pričom súd poukazuje, že žalovaný mal dostatok času na preukázanie týchto skutočností.

37. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda žalobca tvrdil, že bola uzatvorená ústna zmluva o pôžičke, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti, pričom podľa názoru súdu žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal uzavretie ústnej zmluvy o pôžičke za tých podmienok, ako to je vyššie uvedené, nakoľko to žalovaný poprel. Zároveň súd poukazuje na tú skutočnosť, že ak teda žalovaný tvrdil, že naopak on požičiaval finančné prostriedky žalobcovi, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti, pričom podľa názoru súdu žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ohľadne týchto jeho skutkových tvrdení, pričom žalobca tieto skutkové tvrdenia poprel.

38. Na základe vyššie uvedeného súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 000 €, keďže v konaní hodnoverným spôsobom bol preukázaný vklad sumy 2 000 € dňa 6.11.2013 na účet žalovaného s tým, že súd dospel k záveru, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie u žalovaného, získané plnením bez právneho dôvodu. S poukazom na zákonné ustanovenie § 458 ods. 1 súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 000 € a v tejto časti žalobe z vyššie uvádzaných dôvodov vyhovel. Súd žalobu zamietol v prevyšujúcej časti, pokiaľ sa žalobca domáhal zaplatenia úrokov z omeškania zo sumy 2 000 € vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy odo dňa 21.11.2013 až do zaplatenia a to z toho dôvodu, že s poukazom na zákonné ustanovenie § 563 podľa názoru súdu, žalovaný mal povinnosť vydať predmetné bezdôvodné obohatenie, teda finančné prostriedky vo výške 2 000 € žalobcovi nasledujúci deň, keď ho žalobca o plnenie požiadal, pričom podľa názoru súdu týmto dňom je nasledujúci deň po obdržaní žaloby zo strany Okresného súdu Zvolen s tým, že z pripojenej doručky vyplynulo, že žalovaný prevzal platobný rozkaz aj so žalobou dňa 16.6.2015. Z tohto dôvodu sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku odo dňa nasledujúceho, t.j. odo dňa 17.6.2015.

39. Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, dostane sa do omeškania, čo mu zakladá povinnosť zaplatiť veriteľovi popri plnení dlhu aj úroky z omeškania. Podľa názoru súdu žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku vo výške 2 000 € odo dňa 17.6.2015 tak, ako je to vyššie uvedené. Súd preto priznal žalobcovi podľa ustanovenia § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia s tým, že úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zodpovedá vyššie citovaným zákonným ustanoveniam. Pokiaľ sa teda žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania odo dňa 21.11.2013 a vo výškach tak, ako je to uvedené v žalobnom návrhu, súd v tejto časti žalobu zamietol, čo sa týka výšky úroku z omeškania, ako aj termínu, od kedy bol požadovaný úrok z omeškania, nakoľko správna výška úroku z omeškania predstavuje priznaný úrok vo výške 5,05 % ročne, vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, žalobca mal vo veci plný úspech, čo sa týka istiny vo výške 2 000 €, bol neúspešný iba čiastočne a podľa názoru súdu v nepatrnej výške, čo sa týka termínu, od kedy sú splatné úroky z omeškania a vo výške úroku z omeškania, a preto podľa názoru súdu mu prislúcha nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči žalovanému. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).